

fabrikanten aangeven. Voor het omscheppen moet dus genomen worden een 1 % oplossing en per H.L. graan 7 à 8 L. vloeistof.

De stuifbrand wordt door het omscheppen met een ontsmettingsmiddel niet bestreden. Hiertoe is noodig de warmwaterbehandeling. Uitvoerige beschrijving hiervan is te vinden in Mededeeling No. 4, „Steen- en stuifbrand in tarwe en gerst.”

De Plantenziektenkundige Dienst te Wageningen en de daaraan verbonden technische ambtenaren en controleurs, verschaffen gaarne gratis verdere inlichtingen over de hierbovengenoemde ontsmettingen.

Berichten van den plantenziektenkundigen dienst. No. 43.

STREPENZIEKTE DER GERST.

Uit de in de laatste jaren gedane proefnemingen is gebleken, dat de strepenziekte of doove aren ziekte op een der volgende wijzen het best kan bestreden worden.

1°. De gerst wordt nauwkeurig omgeschept met een oplossing van kopervitriool, welke verkregen wordt door $\frac{1}{4}$ K.G. ($\frac{1}{2}$ pond) op te lossen in 3 L. water. Deze hoeveelheid is voldoende voor 1 H.L. gerst.

2°. Door omscheppen met een Uspulun-oplossing ter sterkte van minstens 1 %, waarvan per H.L. gerst 7 L. wordt aangewend.

3°. Door omscheppen met een oplossing van Germisan B 14 ter sterkte van 4 %, waarvan per H.L. gerst 3 L. wordt genomen.

Dit laatste middel heeft bij door ons genomen proeven op sommige plaatsen uitstekende resultaten gegeven. Het is echter noodzakelijk dat de proeven herhaald worden. Indien, wat, naar we hopen, dit middel nog vóór den uitzaai van de wintergerst in ons land verkrijgbaar zal zijn, raden wij den verbouwers aan het als proef aan te wenden naast kopervitriool of Uspulun.

Het omscheppen van de gerst moet zeer nauwkeurig geschieden, terwijl ook gezorgd moet worden, dat geen herbesmetting kan plaats hebben.

Zie hierover het Bericht over steenbrand in tarwe en gerst en Mededeeling No. 23 van den Plantenziektenkundigen Dienst „Strepenziekte der gerst”, die dezer dagen verschijnt en waarin

een uitvoerige beschrijving der ziekte en de genomen proeven wordt gegeven. ¹⁾

Nadere inlichtingen worden gaarne gratis verschaft door den Plantenziektenkundigen Dienst te Wageningen en de daaraan verbonden technische ambtenaars en controleurs.

BEKNOPT E AANTEKENINGEN OP PLANTENZIEKTEN- KUNDIG GEBIED.

(Vervolg van blz. 95.)

39. Mozaiekziekte bij witte honigklaver (*Melilotus alba*) en bij roode klaver. JOHN A. ELLIOTT geeft in „Phytopathology,“, deel 11, No. 3, van Maart 1921, op blz. 146 een beknopt artikel over dit onderwerp. De schrijver maakt eerst melding van eenige vroegere waarnemingen omtrent mozaiekziekte bij verschillende klaversoorten, tusschen 1915 en 1920 in onderscheiden Staten van Amerika door anderen gedaan. ELLIOTT nam in 1917 voor 't eerst de mozaiekziekte bij witte honigklaver waar op terreinen van de Universiteit van Arkansas, waar ongeveer 50 procent van de planten door deze ziekte waren aangetast. Het gelukte hem, aan te toonen, dat de kwaal besmettelijk is.

In September 1919 bevond hij dat ook de gewone roode klaver aan de mozaiekziekte lijdt. Op een proefveld van dezelfde Universiteit waren niet minder dan 57 % van de roode klaverplanten erdoor aangetast. De ziektesymptomen vertoonden zich bij dit gewas veel sterker dan bij witte honigklaver. Het gelukte de ziekte van de laatste klaversoort op de eerstgenoemde te doen overgaan, maar niet om witte klaver en lucerneklaver (alfalfa) er mee te besmetten. Vier jaar lang werden deze proeven herhaald, maar altijd zonder succès. Wel gelukte het tuinboonen (*Vicia faba*) en de klaversoort *Medicago arabica* te infecteeren.

Volgens ELLIOTT komt de mozaiekziekte in Arkansas zeer veel voor bij alle variëteiten van *Vicia faba*, alsmede bij de daar veel geteelde *cow peas*”.

J. RITZEMA BOS.

1) Deze Mededeeling, die inmiddels het licht heeft gezien, zal in de volgende aflevering van dit Tijdschrift worden opgenomen.

De Redacteur.